

Κυριακή 17 Νοεμβρίου. **Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.**

Ἦχος δ' - Ἐωθινὸν ι'

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν... Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ἀσπόρως συνέλαβες... Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ... εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατὴρ Γιὸς ἀχρόνως...Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων...ἵνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Γιὸς...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Ἐν προσευχαῖς γρηγόρων...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Φωτὶ με τῶν πρεσβειῶν σου...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ... οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν

στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν... Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς... Πύλας Ἰδοῦ συνέτριψας Κύριε... ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἐν· Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν... καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου προσόμοια γ'. Τὶ σὲ νῦν καλέσω Γρηγόριε;... Τὶ προσαγορεύσω σὲ Ὅσιε... Τὶ σὲ νῦν προσεῖπω Γρηγόριε... δευτεροῦντες αὐτὰ. Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Εἰς βάθος θεωρίας ὑπελθὼν... Καὶ νῦν... τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ... Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν... τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα... τὸ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ ὄρθρου ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Τερωσύνης τὴν ψῆφον... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Ἐκ παντοίων κινδύνων... Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ... εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ... Λαὸς παράνομος Χριστέ... Μετὰ δακρύων γυναιῖκες... Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Γρηγόρησις Θεοῦ... Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου παναγνέ... Τό· Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα... Δόξα... τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Ἐν προσευχαῖς γρηγόρων... Καὶ νῦν... τὸ· Θεοτόκε Παρθένε... Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρουπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν... Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος... τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα... Δόξα... τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Ἐν προσευχαῖς γρη-

γορῶν...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον...Δόξα· Ἐκουσία σου βουλή...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγη Ἰωσήφ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος...Δόξα· Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόντων...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγησαν Ἀγνή...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκειμένον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ ι' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων... Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν...καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ· Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους...Εἶτα κάθισμα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου...Ἀφ' ἕκτης τὸ ἀναστάσιμον

κοντάκιον· Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν...Συναξάριον· **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἔξαποστειλάριον, τὸ ι' ἀναστάσιμον· Τιβεριάδος θάλασσα... τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην...καὶ τὸ θεοτοκίον· Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας... Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ...Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ...Τῶν πατρικῶν σου κόλπων...τὰ γ' προσόμοια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Χαίροις θεολογίαις σαφῶς...Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή...Ὁμβροῖς σῶν ἱερῶν προσευχῶν... καὶ ἐν ἰδιόμελον· Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην...Δόξα...τὸ ι' ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, τὸ Ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Ἐν προσευχαῖς γρηγόρων...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Ἐν προσευχαῖς γρηγόρων...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν...Δόξα... ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Καὶ νῦν...τὸ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον· Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος...Τρισάγιον.

Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἦτοι: Ἀπόστολος: **α'**. Τῆς Κυριακῆς: *Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος...* (Προς Γαλάτας. Κεφάλαιο β' 16-20), ὁ ζήτει τῆ κα' Κυριακῆ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ **β'**. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου: *Ἐκάστῳ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος...* (Προς Κορινθίους. Κεφάλαιο ιβ' 7-11), ὁ ζήτει τῆ ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός. Εὐαγγέλιον: **α'**. Τῆς Κυριακῆς: *Ἀνθρώπου τινός πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα...* (Κατὰ Λουκᾶν. Κεφάλαιο ιβ' 16-21), ὁ ζήτει τῆ θ' Κυριακῆ τῶν κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίων, καὶ **β'**. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου: *Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς...* (Κατὰ Μαθθαῖον. Κεφάλαιο ι' 1, 5-8), ὁ ζήτει τῆ α' τοῦ αὐτοῦ μηνός. *Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...καὶ· Εἰς μνημόσυνον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ'. Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογῆσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*